

[Tyroll]

dagsorden, for jeg må tage det som udtryk for, at man fra regeringens side ud over den kriminalisering, som man gennemførte af blokadevåbenet, et af de hævdvundne kampmidler hos arbejderklassen, tilstræber en kriminalisering af det hævdvundne kampmiddel, retten til at offentliggøre navne på dem, der udfører skruetrækkerarbejde. Det fremgår af det, jeg citerede lige før af ministeren, hvor det blev sagt, at statsministeren ikke kan acceptere, at man truer folk til at undlade at udføre deres arbejde. Det er det, der ligger i dette kampmiddel.

Jeg kan kun tage denne manglende tilbagetrækning og denne markering her fra ministerens side som udtryk for, at man er indstillet på at gennemføre denne kriminalisering, således som også den dagsorden, der blev vedtaget, lagde op til den handling, at man netop fik foretaget undersøgelser omkring det, som de to pågældende tillidsmænd havde foretaget sig på Berlingske Tidende. Det var netop det, det drejede sig om, det var det, der var konsekvensen af dagsordenen. Også dette viser helt klart og tydeligt, hvad der var meningen med det, der stod i den dagsorden, sådan som det også blev understreget af de borgerlige partier, som har været med i korridorforhandlingerne om udformningen af denne dagsorden.

Det er beklageligt, at man ikke fra et parti, der kalder sig et arbejderparti, kan få en klar stillingtagen til, at man ønsker at frigøre sig fra denne dagsorden, men at man fortsat vil fremme kampen imod de kampmidler, som er hævdvundne og har traditioner i arbejderklassen.

Statsministeren (Anker Jørgensen):

Det, jeg har svaret, skal jeg ikke gentage, men der kommer et nyt element ind, og det er dette, at man påstår, at jeg skulle have udtalt, at blokade er ulovlig. Blokade er i princippet lovlig, men hvis man anvender fysisk tvang, hvis man anvender vold, kommer problemet, og det er nok her, det skiller. Da er det danske retssystem på arbejdsmarkedet sådan, at det bestemt ikke accepteres, at der som led i en blokade anvendes fysisk vold, og deri er regeringen enig.

Hermed sluttede spørgsmålet.

6) Til *statsministeren* af:

Gert Petersen (SF):

»Vil statsministeren for fremtiden afvise at modtage dagsordener, der udtaler sig om lovligheden af begivenheder, som den dømmende myndighed endnu ikke har taget stilling til?«

(Spm. nr. 522).

Skriftlig begrundelse.

Det var i forvejen grelt, at folketinget den 29. april 1977 vedtog en dagsorden, hvori tinget fordømmer de ulovligheder, der har fundet sted i forbindelse med konflikten omkring Berlingske Tidende, og at tinget dermed tiltog sig en dømmende myndighed. Denne krænkelse af vores grundlovmæssige principper er nu sat yderligere i relief, efter at Københavns byret den 27. februar 1978 har frikendt BT-Klubbens ledere. Der er altså ikke begået ulovligheder i denne sag – af andre end folketinget, der tiltog sig uretmæssige beføjelser. Man må gå ud fra, at statsministeren for fremtiden vil være opmærksom på grundlovens adskillelse af den lovgivende, udøvende og dømmende magt.

Gert Petersen (SF):

Ganske kort: det drejer sig om den samme dagsorden, som vi lige har diskuteret. Jeg synes, det er meget uklogt af regeringen at acceptere en dagsorden, der indeholder grebet ulovligheder, så længe det ikke er afgjort, hvorvidt der forelå ulovligheder. Det er noget, som det er domstolens opgave at afgøre. Det var også, hvad jeg sagde under den debat, som fandt sted på det tidspunkt.

Jeg vil godt høre: er en blokade ulovlig? Det har statsministeren svaret på, det er den ikke. En fysisk blokade, hvis der ikke anvendes vold, er vel heller ikke ulovlig, men højst retsstridig. De ulovligheder, der kan være tale om her, sådan som sprogbrugen er i dagsordenen, modsat hvad statsministeren sagde i sin redegørelse, måtte opfattes og blev opfattet af befolkningen som de påståede trusler, som BT-Klubbens ledere blev beskyldt for at være fremkommet med.

Statsministeren (Anker Jørgensen):